An. et vol. XXVII 31 Octobris 1935 (Ser. II, v. II) Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 393 - Litterae Apostolicae, p. 401 - Epistolae, p. 406.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Varsaviensis-Siedlecensis. Decretum de finibus, p. 409. II. Provisio ecclesiarum, p. 410 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio ecclesiae, p. 410. II. Nominationes, p. 411 - *S. C. Rituum:* I. Decretum in causa beatificationis Ven. Servae Dei Mariae Victoriae Couderc, p. 411. II. Decretum introductionis causae beatificationis Servi Dei Quincti Sié, p. 415 - *S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus:* Decretum erectionis Facultatis Theologicae Bratislavensis, p. 418.

Diarium Romanae Curiae: Segreteria di Stato: Nomine e Onorificenze - Necrologio, pp. 419-424.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 12 - 31 Octobris 1935)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Nili Aequatorialis.* - Praefectura apostolica Nili Aequatorialis in vicariatum apostolicum erigitur. - *10 Decembris 1934* 393

II. *De Tali.* - Missio « sui iuris » de Tali ad praefecturae apostolicae gradum et dignitatem evehitur. - *10 Decembris 1934* . 395

III. *De Wuchow.* - Missio « sui iuris » de Wuchow in Sinis ad praefecturae apostolicae gradum et dignitatem evehitur. - *10 Decembris 1934* 396

IV. *De Vera Paz.* - Vicariatus apostolicus de Vera Paz et Petén supprimitur, ex quo dioecesis de Vera Paz erigitur. - *14 Ianuarii 1935* 398

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Cliftoniensi in Dioecesi.* - Ecclesia abbatialis Sancti Gregorii Magni Downsidensis Ordinis Sancti Benedicti, intra fines Cliftoniensis dioecesis, ad Basilicae Minoris dignitatem evehitur. - *23 Maii 1935* 401

II. *Marianum exstat.* - Emus P. D. Alexius Henricus M. tit. Sanctae Susannae S. R. E. Presb. Cardinalis Lépicier deputatur ad aurea corona ornandum simulacrum B. Mariae V. « ta Pinu » nuncupatae in eiusdem Basilica dioecesis Gaudisiensis. - *24 Maii 1935* 403

III. *Percelebre in tota.* - Sanctuarium Marianum de « Vicoforte », intra fines dioecesis Montis Regalis in Pedemonte, titulo ac dignitate Basilicae Minoris augetur. - *24 Maii 1935* 404

EPISTOLAE

I. *Quae ad salutem.* - Ad Emum P. D. Alexium Henricum Mariam tit. S. Susannae S. R. E. Presb. Cardinalem Lépicier, eumdemque Sacrae Congregationis Religiosorum Praefectum, quem Legatum mittit ad Concilium e Melitensibus insulis celebrandum. - *8 Maii 1935* 406

II. *Sollemnium agendorum.* - Ad RR. PP. DD. Arcturum Hinsley, Archiepiscopum Westmonasteriensem, ceterosque Angliae Archiepiscopos et Episcopos, atque ad R. P. Fidelem de Stotzingen, Ordinis Sancti Benedicti Abbatem Primatem, duodecimo condito saeculo a felici obitu Sancti Bedae Venerabilis, Ecclesiae Doctoris. - *27 Maii 1935* 407

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Varsaviensis-Siedlcensis.* - Decretum de mutatione finium dioecesium. - *4 Maii 1935* 408

II. Provisio Ecclesiarum 410

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiae 410

II. Nominationes 411

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Lugdunen., seu Mechlinien., seu Vivarien.* - Decretum in causa beatificationis et canonizationis Venerabilis Servae Dei Mariae Victoriae Teresiae Couderc, confundatricis Societatis Dominae nostrae a Recessu Coenaculi. - *12 Maii 1935* . . 411

II. *Sinarum seu Vicariatus Apostolici de Kiu-Kiang, nunc de Nan-Chang.* - Decretum introductionis causae beatificationis seu declarationis martyrii Servi Dei Quincti (Kin-to) Sié catechistae. - *22 Maii 1935* 415

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Decretum. Canonice erigitur Facultas Theologica Bratislavensis apud Seminarium Maius Tyrnaviense, cum iure gradus conferendi. - *15 Augusti 1935* 418

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Segreteria di Stato: *Nomine e Onorificenze* 419

II. Necrologio 424

An. et Vol. XXVII 31 Octobris 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

NILI AEQUATORIALIS

PRAEFECTURA APOSTOLICA NILI AEQUATORIALIS IN VICARIATUM APOSTOLICUM ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex divi Petri Cathedra, quam, licet immeriti, obtinemus, in omnes christiani orbis regiones oculos mentis Nostrae convertere debemus, in illas praecipue regiones, quae, Missionalium curis adhuc concreditis, potioribus quodammodo apostolicae Nostrae sollicitudinis curis indigent. Cum itaque venerabilis frater Arthurus Hinsley, Archiepiscopus titularis Sardianus, iam Delegatus Apostolicus Africae, considerans praefecturam apostolicam Nili Aequatorialis, Sodalibus Instituti Filiorum a S. Corde Iesu concreditam, sollerti eorum zelo postremis hisce temporibus non parum incrementum suscepisse, ab hac Apostolica Sede enixe expostulaverit, ut praefectura illa ad potiorem vicariatus apostolici gradum et dignitatem eveheretur, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema auctoritate Nostra prae-

fecturam apostolicam Nili Aequatorialis, eodem nomine iisdemque limitibus servatis, in vicariatum apostolicum erigimus et constituimus, atque erectum per praesentes Litteras declaramus; eumque praefato Instituto Filiorum a S. Corde Iesu, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, commissum volumus. Novo igitur huic vicariatui eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus.

Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die decima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LI, n. 61. Al. Trussardi.

II

DE TALI

MISSIO « SUI IURIS » DE TALI AD PRAEFECTURAE APOSTOLICAE GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quae ad maius dominici gregis spirituale bonum et ad catholicam fidem latius per orbem propagandam utilia videntur, ea, pro supremi quo fungimur apostolatus officio, sollicite procurare debemus. Cum itaque sui iuris Missio de *Tali* in Sinis, in provincia Yunnan, Sodalibus Societatis Presbyterorum Ssmi Cordis Iesu de Betharram concredita, ipsorum opera et studio non parum postremis hisce temporibus susceperit incrementum, eam ad potiorem praefecturae apostolicae gradum evehere opportunum duximus. Quapropter Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, consilio, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, praedictam Missionem sui iuris de Tali, eodem nomine iisdemque finibus servatis, ad praefecturae apostolicae gradum et dignitatem, suprema Nostra auctoritate, extollimus; eamque praefatae Societati Presbyterorum Ssmi Cordis Iesu de Betharram, qui tanta sui zeli in Missione illa regenda hucusque testimonia exhibuerunt, etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, commissam volumus. Eidem autem praefecturae apostolicae eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceterae per orbem praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus.

Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis, aut excerptis, etiam impressis, a Notario subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce ipsis Litteris haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam Nostram evectionis, constitutionis, concessionis, statuti, ac voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare

praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die decima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apostolicorum.*
Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 60. - Al. Trussardi.

III

DE WUCHOW

MISSIO « SUI IURIS » DE WUCHOW IN SINIS AD PRAEFECTURAE APOSTOLICAE GRADUM ET DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

In sublimi Petri sede inscrutabili Dei consilio collocati, ea omnia praestare debemus quae maiori christifidelium spirituali bono et catholicae fidei latius propagandae utilia videntur. Ad hoc quippe non parum prodest novas constituere praefecturas apostolicas iis in Missionibus ubi, Evangelii praeconum cura et industria, res catholica prospere fausteque se gerat. Cum itaque Missio sui iuris de Wuchow in Sinis, in provincia de Kwangsi, Sodalibus Societatis de Maryknoll pro Missionibus exteris concredita, ingens sedulo eorum studio, postremis hisce annis, incrementum obtinuerit, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, Missionem illam ad potiorem praefecturae apostolicae gradum et dignitatem evehere censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos praefatam sui iuris Missionem de

Wuchow, eodem nomine iisdemque finibus servatis, in praefecturam apostolicam suprema Nostra auctoritate erigimus et constituimus erectamque per praesentes declaramus. Decernimus insuper ut ipsa eidem Societati de Maryknoll pro Missionibus Exteris etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, commissa remaneat.

Eidem vero praefecturae apostolicae eiusque pro tempore Praefectis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceterae per orbem praefecturae earumque Praefecti iure communi fruuntur et gaudent, illosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus.

Quae omnia ut supra disposita et constituta rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Harum verum Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini igitur hanc paginam evectionis, constitutionis, concessionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die decima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LI, n. 65. – Al. Trussardi.

IV

DE VERA PAZ

VICARIATUS APOSTOLICUS DE VERA PAZ ET PETÉN SUPPRIMITUR, EX QUO DIOECESIS DE VERA PAZ ERIGITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quoties in regionibus, adhuc sollertis Missionalium curis concreditis, tantum catholica religio, Deo auctore, susceperit incrementum, ut firmius ac stabilius ecclesiasticum regimen ibi constituere opportunum videatur, Apostolica Sedes, ad maius spirituale christifidelium bonum assequendum, novas illic dioeceses erigendas curat.

Cum itaque venerabilis frater Aloisius Durou, Archiepiscopus de Guatimala et Administrator Apostolicus Vicariatus de Vera Paz et Petén supplices huic Apostolicae Sedi porrexerit preces, ut idem vicariatus in dioecesim erigeretur, Nos, praehabito voto venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum, oblatis precibus annuendum censuimus.

Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, quem supra diximus vicariatum apostolicum de Vera Paz et Petén suprema Nostra auctoritate supprimimus atque eiusdem territorium, iisdem servatis limitibus, in novam erigimus dioecesim ac erectam per praesentes Litteras declaramus; ipsam vero *de Vera Paz* appellari volumus.

Huius dioecesis episcopalem sedem in urbe de *Cobán*, quae hucusque vicarii apostolici residentia erat, constituimus, eique propterea omnia concedimus iura et honores ad episcopales civitates pertinentia. Episcopi vero cathedram in paroeciali ecclesia Deo in honorem S. Dominici dicata, in eadem urbe de *Cobán* exstante, figimus; quam proinde ecclesiam ad cathedralis gradum et dignitatem extollimus, eidemque eiusque pro tempore episcopis omnia tribuimus honores, insignia, favores et privilegia, quibus ceterae cathedrales ecclesiae earumque antistites iure communi fruuntur; eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceterae cathedrales et earum Episcopi adstringuntur.

Novam hanc cathedralem ecclesiam de Vera Paz suffraganeam constituimus metropolitanae ecclesiae de Guatimala, eiusque pro tempore episcopos metropolitico iuri archiepiscopi de Guatimala subiicimus.

Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus canonicorum capitulum in hac nova dioecesi instituatur, indulgemus ut, pro canonicis, dioecesani consultores ad iuris tramitem interim eligantur.

Mandamus etiam ut, quamprimum fieri poterit, in dioecesi de Vera Paz Seminarium dioecesanum iuxta Codicis iuris canonici praescripta et normas, a S. Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus traditas, erigatur. Volumus insuper ut iuxta quae in Concilio plenario Americae Latinae Romae anno millesimo octingentesimo octogesimo nono celebrato, a nova hac Dioecesi, eiusque sumptibus, duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, non intermissa vice ad Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut ibi sub oculis fere Romani Pontificis in spem Ecclesiae instituantur.

Quod autem attinet ad huius dioecesis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad ipsorum clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones praescribunt. Quod vero ad clerum peculiariter spectat, mandamus ut, simul ac dioecesis erectio ad exsecutionem demandata fuerit, eo ipso clerici ibi legitime degentes ecclesiae eidem censeantur adscripti.

Episcopalem autem mensam novae dioecesis de Vera Paz constituent Curiae emolumenta et ceterae oblationes, quae a fidelibus, in quorum bonum dioecesis ipsa erecta est, praeberi solent, praeter ea quae iam ad hoc sunt collecta et a civili auctoritate adsignari possunt.

Quibus omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda venerabilem Fratrem Nuntium Nostrum Albertum Levame, Archiepiscopum titularem Chersonesitanum in Zechia deputamus, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis computandos authenticum exemplar transmittendi peractae exsecutionis actorum. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum interest, vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus

sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, a manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis.

Nemini autem quae hisce Litteris Nostris provectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae statuta sunt, infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die quartadecima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno tertiodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. LII, n. 32. - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ECCLESIA ABBATIALIS SANCTI GREGORII MAGNI DOWNSIDENSIS ORDINIS SANCTI BENEDICTI, INTRA FINES CLIFTONIENSIS DIOECESIS, AD BASILICAE MINORIS DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cliftoniensi in Dioecesi intra fines Britanniae iuxta Aquas Salis Romanorum in loco quem vulgo nuncupant « Downside » celeberrimum nunc exstat monasterium abbatiale titulo Sancti Gregorii Magni ex anglica Congregatione Ordinis Sancti Benedicti. Monasterium ipsum de Downside, templum, conlegiumque adiectum sua habuere initia anno Domini millesimo octingentesimo vicesimo tertio, sed tunc in Anglia constituta sunt loco monasterii Sancti Gregorii Magni, quod olim apud Duacum in Gallia fundatum erat an. MDCVII cura Abbatis Sancti Vedasti Atrebatensis in conducta antea parva domo ac dein in apposite exstructum monasterium, quod una cum adiecta Ecclesia anno MDCXIX absolutum erat. Ipso in pio loco Duacensi commorarunt Monachi ex Ordine Sancti Benedicti, temporibus Elisabeth et Iacobi I Angliae Regum, ob religiosas persecutiones e patria depulsi; ibique per duo fere saecula non modo vita conventualis floruit, sed sese quoque efformarunt in spe religionis succrescentes viri, omnibus nominibus conspicui atque ad anglicas missiones parati. Iam enim anno millesimo sexcentesimo secundo rec. mem. Dec. Noster Clemens Pp. VIII monachis britannicis ex utraque benedictina Congregatione facultatem fecerat ad pristinam catholicam fidem Anglos revocandi. Qua propter cum monachi e Duacensi Domo Sancti Gregorii Magni, Gallica, uti aiunt, Revolutione exorta, e vinculis in quibus coniecti sunt anno MDCCXCV erepti, libertatem capessiverint, Angliam petierunt, apud quendam nobilem virum olim benedictini conlegii Duacensis alumnum, qui ad annum usque millesimum octingentesimum quartum decimum eos hospitio in suo castro excepit. Anno vero eodem, omnibus tandem viribus conlatis ad domum propriam sibi comparandam in « Downside », ipso in loco monasterium, ecclesiam, conlegium monachi iidem, Dei vere providentia, e Gallia ad patriam adducti, sub titulo Sancti Gregorii Magni, ad memoriam primi monasterii Duacensis repetendam et recordationem, exstruenda curarunt, quae denique

in Abbatiam ex Ordine Sancti Benedicti anno MDCCCXCIX sub eodemque titulo canonice erecta est. Aedium vero exaedificatio earumque ornamenta varias ob causas per centum plus annos producta sunt ad hos fere nostros usque dies, ita ut ecclesia abbatialis, quae suis antiquioribus partibus iam anno MDCCCLXXXII Christifidelibus patefacta est, nunc tandem expleta, proxime a Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali, Strigonensium Archiepiscopo, sollemniter consecranda sit. Praenobile templum idem structura, quem vocant, gothica, tribus mirabilibus navibus constans, molis amplitudine, sacellis valde exornatis, multis artis affabre factis operibus ditatum est; ad ipsumque Christifideles frequentes devotique accurrunt ob sacrarum functionum splendorem atque ob indulgentias, quibus Romani Pontifices Sacram Aedem decorarunt. Quare cum hodiernus Abbas eiusdem Abbatiae Downsidensis suppliciter dimisseque a Nobis efflagitaverit, ut templum monasterii sui Basilicae Minoris titulo privilegiisque de Apostolica Nostra Auctoritate honestare velimus, huiusmodi vota, commendationibus Procuratoris Generalis Congregationis Anglicae Ordinis Sancti Benedicti aucta, excipienda censemus.

Qua re, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum, ex ipso sollemnis consecrationis templi die, consecratione eadem expleta, ecclesiam abbatialem Sancti Gregorii Magni Downsidensem, intra fines Cliftoniensis Dioecesis, *Basilicae Minoris* titulo ac dignitate augemus, illique omnia et singula iura ac privilegia tribuimus, quae de iure competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec concedimus ac largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIII m. Maii, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

II

EMUS P. D. ALEXIUS HENRICUS M. TIT. SANCTAE SUSANNAE S. R. E. PRESB. CARDINALIS LÉPICIER DEPUTATUR AD AUREA CORONA ORNANDUM SIMULACRUM B. MARIAE V. « TA PINU » NUNCUPATAE IN EIUSDEM BASILICA DIOECESIS GAUDISIENSIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Marianum exstat Sanctuarium insigne Gaudisiensis dioecesis intra fines, quod iam Basilicae Minoris titulo privilegiisque Nos ipsi Litteris Apostolicis Nostris sub anulo Piscatoris, die XXXI m. Augusti an. MDCCCCXXXII datis, decoravimus. Eodem in Sanctuario Imago Beatae Mariae Virginis in coelum Assumptae religiosissime colitur sub titulo « ta Pinu ». Haud magna autem tabula, quam Stephanus Amedeus de Perusia anno MDCXIX pinxit, Deiparam Virginem exhibet, humili gestu, elato capite, manibusque ad pectus veluti ad orandum coniunctis; nonnulli stant praeterea circumcirca Angeli, ac subter una cum sepulcrali urna tres Apostolorum dimidiatae figurae. Constat profecto Beatissimam Dei Genitricem a « ta Pinu », nuncupatam tot tantisque miraculis fidem popularium rependisse, ut iam ingenti fideles numero non modo e Gaudisiensi sed e finitima Melitensi Dioecesi ad Sanctuarium confluant vel opem Virginis imploraturi, vel grates eidem ob accepta beneficia habituri. Qua propter cum Melitense Concilium Regionale mox celebrandum sit, Venerabili Fratri Gaudisiensium Episcopo visum est pulcherrima hac uti opportunitate, ut vota tum sua, tum universi populi Gaudisiensis Nobis proponeret, a Nobisque enixe efflagitaret, ut Imaginem eandem Beatae Virginis « ta Pinu » corona nomine Nostro redimiri decerneremus. Quibus equidem optatis, ad insulanorum Gaudisiensium et Melitensium pietatem in Deiparam augendam, ultro libenterque concedendum censemus, atque etiam ut sollemnia huiusmodi potiori pompa celebrentur, volumus ut in ipso Coronationis actu unus e Purpuratis Patribus Romanae Ecclesiae personam Nostram gerat. Itaque hisce Apostolicis Litteris Nostraque auctoritate, Dilecto Filio Nostro Alexio Henrico Sanctae Romanae Ecclesiae Presbytero Cardinali Lépicier, titulo Sanctae Susannae, ad memoratum Concilium Regionale Melitense Legato Nostro, eas partes committimus, ut arbitrio eius eligendo die, in Beatae Virginis « ta Pinu » Basilica dioecesis Gaudisiensis intra fines, thaumaturgae Imagini Deiparae in caelum Assumptae, post sollemnia Missarum, iuxta ritum formulamque praescripta, aureum diadema Nostro nomine et auctoritate imponat. Quo

vero sollemnia huiusmodi magis magisque in spirituale fidelium bonum cedant atque in religionis emolumentum benevertant, memorato Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Legato Nostro facultatem tribuimus impertiendi Nostro nomine et auctoritate post ipsam sollemnem Imaginis Beatae Virginis « ta Pinu » nuncupatae coronationem, servatis servandis, assuetis sub condicionibus, *Apostolicam* christiano populo adstanti, *cum plenaria addita Indulgentia, Benedictionem.* Ordinationibus et Constitutionibus Apostolicis ceterisque contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV m. Maii, an. MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

SANCTUARIUM MARIANUM DE « VICOFORTE », INTRA FINES DIOECESIS MONTIS REGALIS IN PEDEMONTE, TITULO AC DIGNITATE BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Percelebre in tota regione Pedemontana, Montis Regalis in Pedemonte dioecesis intra fines, Marianum exstat Sanctuarium de « Vicoforte », olim nuncupatum a Beata Virgine de columna, sive a Beata Virgine Gratiarum, dein a Beata Virgine Pacis, tandem a Beata Virgine sive Regina Montis Vici. Sanctuario ipsi, iam curis ministerioque concredito monachorum Cisterciensium, qui ad decimum nonum usque saeculum in adiectis aedibus commorarunt, nunc adsunt sacerdotes e clero saeculari, qui parvum moderantur dioecesis Seminarium, iisdem in domibus, relictis a Cisterciensibus, provide conlocatum; ita ut sacrae functiones animorumque ministerium cum magno fidelium peregrinorum emolumento continenter ibidem peragi queant. Ipsum autem templum sexto decimo saeculo exeunte sua habuit initia; at eiusdem exaedificatio, formis antea Ascanii Vittozzi et postea Francisci Galli, per multos annos varias ob causas producta est, adeo ut hac tantum Nostra tempestate sacrum aedificium expletum videatur. Amplitudine, artis operibus affabre factis, amoenitate quoque loci perspicuum est Sanctuarium Monregalense, cui imminet etiam latissimus tholus, speciosis lineamentis exstructus, immensitate sua omnibus cognitus. Beatae Virginis Mariae Imaginem, quae a saeculo sexto decimo in Sanctuario custoditur in rudi columna pictam, magna pietate ac devotione Christifideles venerantur; cives enim non modo monre-

galenses sed etiam e dioecesibus finitimis regionis pedemontanae et ligustinae Sanctuarium de « Vicoforte » frequentes celebrarunt et celebrant, opem Reginae Pacis Montis Vici in adversitatibus fidentes imploraturi; idemque magni etiam atque illustres viri, quos inter rec. mem. Pius Pp. VII memorandus est, religione moti visitarunt ac muneribus donarunt. Hisce vero temporibus, peregrinorum more fere cotidie ad hoc Sanctuarium Christifideles turmatim confluunt, atque auspice dioecesis moderatore, bis in annum clerus, optimates populusque ex utroque sexu monregalenses pie devoteque sollemni pompa sacram Virginis aedem lustrant ac visitant. Cum profecto Venerabilis Frater Noster Montis Regalis in Pedemonte Episcopus enixas Nobis preces admoverit, nomine quoque cleri populique sui omnis, ut, occasione anni saecularis primi a suscepto voto, quod iam cives cum primoribus civitatis fecerunt centum ab hinc annis cholera morbo grassante, praefatum Sanctuarium de « Vicoforte » ad Basilicae Minoris dignitatem evehere dignaremur, huiusmodi supplicationibus annuendum ultro libenterque censemus. Qua re, conlatis consiliis cum Dilecto Filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali qui Sacrorum Rituum Congregationi praepositus est, Apostolica Nostra Auctoritate, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, Sanctuarium Marianum de « Vicoforte » nomine Beatissimae Virginis Mariae Pacis, intra fines dioecesis Montis Regalis in Pedemonte positum ad titulum et dignitatem *Basilicae Minoris* evehimus, illique privilegia omnia et iura tribuimus, quae Basilicis Minoribus de Urbe de iure competunt. Haec in divinorum bonorum auspicium concedimus, atque ut magis magisque in dies Christifidelium Monregalensium relligio erga Beatam Virginem Deiparam augeatur: decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV m. Maii, an. MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri decimoquarto.

E. Card. Pacelli, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALEXIUM HENRICUM MARIAM TIT. S. SUSANNAE S. R. E. PRESB. CARDINALEM LÉPICIER, EUMDEMQUE SACRAE CONGREGATIONIS RELIGIOSORUM PRAEFECTUM, QUEM LEGATUM MITTIT AD CONCILIUM E MELITENSIBUS INSULIS CELEBRANDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Quae ad salutem animarum reique catholicae profectum magnopere conferunt, ea Nos in primis, ut par est, et paterna sollicitudine commendamus et singulari favore et studio prosequimur. Itaque, quum accepimus proxime in insula Melitensi Concilium, quod Nobis erat in votis, auctoribus ipsis Praesulibus, ex utraque dioecesi Melitensi et Gaudisiensi coactum iri, hoc vigilantiae pastoralis argumentum Nobis exstitit periucundum. Capita autem, quae in Congressu agitanda proponuntur, tanti ponderis sunt ac momenti, ut ad tuendam catholicam religionem quam maxime idonea videantur. Agendum est enim praesertim de vita et sanctitate clericorum efficaciter tuenda, deque officiis parentum erga prolem industrie studioseque fovendis, nec non de Actione laicorum catholica omni ope suadenda atque amplificanda. Quapropter eiusmodi opportune suscepta consilia et merita laude honestamus et Nostra cohortatione commendamus. Quum autem utraque Melitensis et Gaudisiensis dioecesis huic Sanctae Sedi sit immediate subiecta, Concilio ineundo per Legatum Nostrum libenti sane animo praefuturi sumus. Te igitur, Dilecte Fili Noster, qui tanta flagras pietate et sacra doctrina atque oratione enites, quique Patrum Purpuratorum Consilio de religiosorum sodalium negotiis diligenter praees, per hasce Litteras Nostras, ut iam antea enuntiavimus, Legatum Nostrum deligimus ac constituimus, ut, Nostram gerens personam, sacris coetibus Concilii e Melitensibus insulis cogendi nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Certa autem Nos tenet fiducia exinde magna profectura beneficia et valida praesidia ad Melitensis populi salutem, prosperitatem et decus. Deum interea adprecantes, ut omnes in unum conventuros suis muneribus luminibusque cumulet et communia incepta propitius secundet, Apostolicam Benedictionem tibi, Dilecte Fili Noster, egregiis Melitensi

et Gaudisiensi Praesulibus, itemque clero et fidelibus utriusque dioecesis summa in Domino caritate impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Maii, in sollemnitate S. Ioseph Sponsi B. M. V., anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

II

AD RR. PP. DD. ARCTURUM HINSLEY, ARCHIEPISCOPUM WESTMONASTERIENSEM, CETEROSQUE ANGLIAE ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS, ATQUE AD R. P. FIDELEM DE STOTZINGEN, ORDINIS SANCTI BENEDICTI ABBATEM PRIMATEM, DUODECIMO CONDITO SAECULO A FELICI OBITU SANCTI BEDAE VENERABILIS, ECCLESIAE DOCTORIS.

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres et dilecte fili, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Sollemnium agendorum consilium, quod, duodecimo condito saeculo a felici obitu sancti Bedae Venerabilis, apud Anglos est nuper susceptum, et magnopere commendamus et plane huic tempori opportunum censemus. Tanta enimvero tamque praeclara in Ecclesiam et patriam merita magnus iste vir sibi comparavit, ut longe suae aetatis hominibus virtute atque doctrina praestans haberetur, et, in sanctorum numerum adscriptus, Doctoris Ecclesiae titulo decoraretur.

In comperto sane est, insignem eundem Benedictinae familiae alumnum, litteris graecis et latinis apprime versatum, sacrorumque Librorum studiosissimum, plura egregia opera scripsisse, quae ad Ecclesiae doctrinam et rei christianae apud Anglos historiam potissimum spectant; quo postremo quidem in genere, tum diligenti fontium investigatione, tum fide et veritatis studio, tantam est sibi inter doctos laudem consequutus, ut pater Anglicanae historiae et traditionum catholicarum testis merito appellaretur. Illud vero ex Doctoris operibus maxime elucet atque ex omni fere pagina usque recurrit, Romanam sedem exstare universae Ecclesiae centrum ac stabile firmamentum; illic quoque perspicuo in lumine collocatur insigne Angliae Regum erga hanc Petri Sedem studium, quod ita aliquando flagravit, ut ex ipsis nonnulli, regia deposita corona, Romam petere ibique ad perfectiorem vitae formam sectandam proprium domicilium figere maluerint.

Umbratilem sed actuosissimam vitam sanctus iste vir in monasterio ipso de Jarrow, ubi diu multumque commoratus erat, piissime confecit.

Eius enim exitus, qui in epistola Cuthberti discipuli ad Cuthwinum sodalem candide accurateque describitur, toti vitae curriculo mire consentit: in ea quidem ratione, qua ab ineunte aetate usus semper fuerat, ipse ad supremum usque diem perseveravit, in orando scilicet, legendo, docendo ac laborando.

Haec tam clara tamque pretiosa mors, sicut integra eiusdem vita, digna profecto est, ut grata memoria laudibusque sollemnibus concelebretur. In primis autem fausta eiusmodi recordatione ipsis Anglorum gentibus praeclarum exhibetur documentum aetatis illius, qua communis fidelium religio felixque cum Petri Cathedra coniunctio, non modo ad christianam communitatem, verum ad civilem quoque consortionem bona maxima attulerunt. Sodalibus vero ex Ordine Sancti Benedicti domesticum et insigne exstat exemplum laetissimorum fructuum, quos diuturnum religiosae vitae tirocinium afferre potest, tum ad fastigia sanctitatis consequenda, tum etiam ad optimas artes ac studia litterarum excolenda.

Nos igitur, venerabiles fratres et dilecte fili, qui nihil habemus antiquius, quam ut illustris Britannorum gens pristinam cum Romana Ecclesia concordiam et pacem instauret, et inclytus Benedictinorum Ordo ad maiorum laudes renovandas recto aemulationis studio inflammetur, saecularia ista sollemnia, quae in Anglia proxime peragentur, ex animo vehementerque participamus. Laetissima autem Nos alit spes, fore ut e sacra in honorem sancti istius Doctoris celebratione omnes Angli maxima ad fidei actionisque consensionem sumant invitamenta: alteri quidem, catholicae Romanae Ecclesiae fideles, ut arctius amantiusque christianae unitatis centro adhaerescant, alteri vero, ab unitate abscissi, ut ad sinum Ecclesiae Matris pie se fidenterque recipiant.

Huius interea auspicem spei iucundique fructus vestrorum sollemnium ac testem peculiaris Nostrae dilectionis esse cupimus Apostolicam Benedictionem, quam tibi, venerabilis frater, ceterisque Anglorum Praesulibus et fidelibus cuique vestrum concreditis, itemque tibi, dilecte fili, Abbati Primati Ordinis Sancti Benedicti et cunctae religiosae familiae peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVII mensis Maii, in festo Sancti Bedae Venerabilis, Ecclesiae Doctoris, anno MDCCCCXXXV, Pontificatus Nostri quarto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

VARSAVIENSIS-SIEDLCENSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Fideles pagorum *Brzóza*, *Wywłoka*, *Łazy-Kaczynieć*, *Szumin-Poduchowny* praediique *Brzóza*, pertinentes ad paroeciam *Kamieńczyk* in archidioecesi Varsaviensi, ab Apostolica Sede efflagitarunt, ut a memorata paroecia, ob magnam distantiam, seiungerentur et viciniori paroeciae *Jeżyska*, dioecesis Siedlcensis, aggregarentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, attento consensu Ordinariorum utriusque dioecesis atque praehabito favorabili voto Excmi P. D. Francisci Marmaggi, Archiepiscopi titularis Hadrianopolitani in Haemimonto et Nuntii Apostolici in Polonia, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Decreti Consistorialis, statuit ut praefati pagi *Brzóza*, *Wywłoka*, *Łazy-Kaczynieć*, *Szumin-Poduchowny* ac praedium *Brzóza* a paroecia *Kamieńczyk* et ab archidioecesi Varsaviensi separentur atque paroeciae *Jeżyska*, ad dioecesim Siedlcensem pertinenti, perpetuo uniantur, mutatis hac ratione finibus earumdem dioecesium.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Exc. P. D. Franciscum Marmaggi, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc S. C. Consistorialem authenticum exemplar peractae executionis actus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 4 mensis Maii anno 1935.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis*.

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor*.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

13 Iunii 1935. — Cathedrali ecclesiae Cuschensi praefecit R. D. Philippum Iacobum Hermosa y Sarmiento, canonicum eiusdem cathedralis.

6 Septembris. — Titulari episcopali ecclesiae Rhosiensi R. P. Henricum Ritter, e Congregatione Sancti Spiritus.

— Praelaturae *nullius* Juruensi, Exc. P. D. Henricum Ritter, Episcopum titularem Rhosiensem.

12 Septembris. — Cathedrali ecclesiae Conversanensi R. D. Gregorium Falconieri, Archipresbyterum ecclesiae cathedralis Neritonensis.

4 Octobris. — Titulari episcopali ecclesiae Arenensi Exc. P. D. Aloisium Antonium de Almeida, hactenus Episcopum Brigantiensem.

17 Octobris. — Cathedralibus ecclesiis Melphictensi, Iuvenacensi et Terlitiensi, invicem perpetuo unitis, R. D. Achillem Salvucci, Vicarium Generalem Archidioecesis Camerinensis.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIAE

Decreto Sacri Consilii christiano nomini propagando, sub die 18 iunii anni 1935 dato, Sanctissimus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, dignatus est praeficere titulari episcopali ecclesiae Etennensi R. P. Franciscum Ford, e Societate de Maryknoll pro missionibus exteris, quem constituit Vicarium Apostolicum de Kaying.

II

NOMINATIONES

Decretis ut infra Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

11 Iulii 1935. — R. P. Petrum Janser, e Societate Verbi Divini, *Praefectum Apostolicum de Indore.*

17 Iulii. — R. P. Blasium Kurz, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Mont Currie.*

8 Octobris. — R. P. Alanus Le Breton, e Presbyteris Missionariis Societatis Mariae, *Praefectum Apostolicum de Vatomandry.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

LUGDUNEN., SEU MECHLINIEN., SEU VIVARIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VENERABILIS SERVAE DEI MARIAE VICTORIAE TERESIAE COUDERC, CONFUNDATRICIS SOCIETATIS DOMINAE NOSTRAE A RECESSU COENACULI.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Scriptum est: *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam* (Iac. 4, 6); cui autem datur gratia: *Pater meus diliget eum et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus* (Io. 14, 23). Merito itaque mellifluus Doctor «Magna humilitatis virtus, ait, cui etiam Deitatis maiestas tam facile se inclinat» (Serm. 43 in Cant.). Perspicuum nobis et nobile seu humilitatis seu intimae cum Deo unionis exhibet exemplum Serva Dei Maria Victoria Teresia Couderc, Societatis Dominae nostrae a Recessu Coenaculi confundatrix.

Quarta ex duodecim filiis Claudii Michaëlis et Annae Mery, Maria Victoria in fundo *Le Mas*, apud oppidum *Sablières* in Dioecesi Vivariensi, die 1 Februarii mensis a. D. 1805 nata, die sequenti, B. M. V. Purificationi sacra, sancti baptismatis lavacro rite est abluta. Pietate summopere commendandi eius parentes fuere, pater praesertim, qui magna gallica perturbatione in catholicos saeviente, praecipue in sacerdotes, hospitio et subsidiis generose eos levabat. Hic, qui oppido *Sablières* per quadraginta annos praefuit, « Paenitentium » sodalitii praeses, mater autem, piae feminarum unionis et ipsa praeses, filios suos exemplo et verbo, suaviter quidem sed fortiter, christianis moribus formaverunt. Nec bonum semen et labor incassum ceciderunt. Omnes enim christiano more rituque vixerunt, et ex his primogenitus sacerdotio fuit auctus, Maria Victoria autem virtute et vitae sanctitate in religioso statu enituit: cuius indicia vel a teneris unguiculis manifestari coeperunt. Adhuc enim puellula intempestae noctis silentio, flexis genibus iunctisque manibus, a sorore visa et audita est pro suo modulo Deum enixe rogare ut religiosam fieri sibi daretur. Ingenuae infantulae precibus benignum Dominus auditum opportuno tempore praebuit. Quum in aetate decem esset annorum primitus, una cum fratre natu maiore, summo animi gaudio sacra Eucharistia fuit refecta. Iam tum impensius orationi instare coepit. Quarta matutina hora, quocumque anni tempore, frigidissima licet hieme desaeviente et nive decidente, ad parochialem ecclesiam, quatuor chilometris distantem, semel in hebdomada, praeter diem Dominicam, ei datum est accedere, ut sacro reficeretur pane; ibique plures horas velutī in Dei consortio perstabat. Litterarum rudimenta prius in pago *Le Mas*, dein in oppido *Vans* posuit, ubi Soror Catharina Castanier, quae, quum ex Mimatensibus Ursulinis esset, in eo fuit ut pro fide, sicut consodales Arausicanae, martyrio coronaretur, Institutum a S. Ioseph pro puellis instituendis fundaverat. Sub tanta magistra miras in pietatis semitam Maria Victoria progressiones fecit, adeo ut apud se eam retinere Catharina secum volveret. Verum Deo aliter disponente, anno 1825 sacerdos Stephanus Terme, qui missionales praedicationes ibi maximo populi emolumento habuerat, Mariae Victoriae, quae, uni Deo servire cupiens, oblatas nuptias respuerat, oculos adiecit, ut in paroecia loci *Aps* una cum nonnullis virginibus a se collectis, puellarum institutioni incumberet. Piissimi sacerdotis optatui sequenti anno Mariae Victoriae parentes morem gesserunt. Die 27 Martii anno 1826 Episcopus Vivariensis religioso habitu eam induit, Sororis *Teresiae* nomine ei indito. Paullo post idem sacerdos Terme, animarum pericula et scandala conquerens, quae in diversoriis loci *La Louvesc*, quo plurimi S. Francisci Regis sepulcrum veneraturi peregrinabantur, eveniebant, domum, in qua feminae hospitio recipe-

rentur, constabilivit, cuius brevi Soror Teresia regimen coacta fuit sumere. In hospitali hac domo sensim sine sensu peregrinae feminae spiritualibus per aliquot dies exercitationibus incumbere suaviter allectae sunt, Teresia sodalibusque ad tantum salutare opus eisdem auxilium ferentibus.

Spirituale hoc emolumentum Teresia et sacerdos Terme quum perpendissent, hoc tanti eis visum est, ut finis, et quidem praecipuus, nuper fundati Instituti spirituales exercitationes factae sint. Sacerdote Terme anno 1834 cum sanctitatis fama vita defuncto, Episcopus Vivariensis et Patres Societatis Iesu in id consilii tribus post annis convenerunt, ut Institutum in duos dispertiretur ramos, quorum alter, S. Francisci Regis titulo retento, puellarum institutionem, alter vero, retenta domo S. Francisci Regis in loco *La Louvesc*, spirituales feminarum exercitationes propositum sibi haberet.

Interim Teresia anno 1828 religiosa vota primitus nuncupavit, perpetua vero anno 1837, atque Institutum ab initio usque ad annum 1838 per decennium sapienter gubernavit. Deinde, permittente Deo, ut *in camino humiliationis* probaretur, regimine deiecta, nihili habita, infimis officiis addicta, humillime vero ipsa se infra omnes abiiciebat, *cum silentio* praestolans *salutare Dei*.

Unde nil mirum si in ea *descensiones* illas admiremur, quas S. Bernardus, de humilitate disserens, enumerat: « *abdicationem* nempe *rerum et vestium* », nemo enim ea voluntarie pauperior, *corporis exercitium*, numquam enim inertia iacebat, *deiectionem in prosperis et patientiam in adversis*, omnia enim bona Deo referebat, adversa vero sibi debita reputabat, *proprium* denique *abhorrere consilium et propriae voluntatis effectum*, mortua enim sibi erat, eiusque *vita abscondita cum Christo in Deo. Tota vita* Teresiae, in Christi similitudinem, seu in anima seu in corpore *crux fuit et martyrium*. Eucharistici sacramenti studiosissima, longas coram sacro tabernaculo in oratione diu noctuque producebat horas, eousque devenit, ut intima cum Deo unione frueretur, ita ut de ea Servus Dei Paulus Ginhac e S. I. loquens, dixerit: « Ipsa quantum potuit se deprimens ut delitesceret et pro nihilo reputaretur, in Deum orando elevabatur: oratio vita eius ». Amantissimae filiae instar Beatam Virginem tenerrimo prosequebatur affectu, Eique, tamquam Reginae et Matri sollemniter constitutae, sacerdote Terme praeeunte, Institutum regendum commendaverat.

Erga S. Ioseph ineffabili devotione ferebatur, absconditam eius vitam imitans. Animas piacularibus flammis addictas asperis paenitentiis precibusque iuvare omni studio satagebat. Caritas, quae in eius corde erga Deum aestuabat, in proximum quoque prodibat, quin immo in omnibus Dei creaturis eius bonitatem veluti aureis litteris impressam contemplaba-

tur. Quare *amore fraternitatis* omnes *diligebat*, omnes *honore praeveniebat* (Rom. 12, 10) *nec modo priores sed et ipsas iuniores sibi praeponebat* (S. Bern. s. II in Purif.). Sacerdos Terme, qui Instituto nondum plene constabilito ad caelum evolavit, et Mater Teresia, quae per totam fere vitam delituit, granum frumenti fuerunt, quod mortificatum laetissimos fructus attulit. Ex duplici hac morte, uti perbelle Servus Dei Cardinalis Richard scripsit, Societas Dominae nostrae a Recessu Coenaculi vitam sumpsit. Quae Societas a Pio IX *laudis* decreto honestata, et ad tempus approbata, a Leone XIII definitivo modo approbata et confirmata fuit.

Nunc iam Mater Teresia caelo maturescebat. Acutissimis doloribus cruciata, senio confecta, solum caelestia cogitans, Deo coniunctius adhaerescens, sacramentis recreata die 26 Septembris mensis a. D. 1885 in loco *Fourvière* apud Lugdunum placidissime decessit.

Plorabitis et flebitis vos, ait Dominus... *sed tristitia vestra vertetur in gaudium... et gaudium vestrum, nemo tollet a vobis* (Ev. D. III, p. Pasch.). Virtutum eius fama, quae veluti sub modio per quadraginta septem annos iacuerat, ea demortua, potenter erupit. Lugduni Ordinaria auctoritate, Mechliniae, autem et Vivarii annis 1920-21 Rogatoriales confecti sunt processus. S. H. C. super scriptis favorabile decretum die 23 Iulii 1924 edidit; Ssmus D. N. Pius Papa XI die 13 Iulii mensis anno 1927 Commissionem Introductionis Causae Sua manu benigne signare dignatus est. Die 14 Novembris anno 1928 super obedientia Urbanianis legibus decretum est. Apud Lugdunensem Curiam Apostolica inquisitione peracta, de omnium processuum iuridica vi die 2 Martii anno 1932 edictum est. Quibus itaque omnibus ad iuris normam peractis, die 31 Iulii anno 1934 coram Emo Cardinali Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto et Causae Ponente seu Relatore, Sacri huius coetus habita sunt Antepraeparatoria super virtutibus Comitia: die autem 18 Decembris coram PP. Cardinalibus coacta est Praeparatoria Congregatio: Generalis demum die 30 nuper elapsi mensis coram Ssmo D. N. Pio Pp. XI, in qua Rmus Cardinalis Relator Dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque edidere suffragium, quod Beatissimus Pater attento benignoque quidem animo est prosequutus: verum, ut in re tam gravi communibus precibus maioris luminis copiam a Domino imploraret, in hanc diem, 12 Maii mensis, Dominicam tertiam post Paschalia sollemnia, Sanctoque Martyri Achilleo sacram, cuius patrocinio Ipse gloriatur, iudicium Suum proferre distulit.

Arcessitis itaque Rmo Cardinali Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto ac simul Causae Relatore, R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario, sacrosancto Missae Sacrificio pientissime litato, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Mariae Victoriae Teresiae Couderc in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit. Datum Romae, die 12 Maii a. D. 1935.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

SINARUM seu VICARIATUS APOSTOLICI DE KIU-KIANG, NUNC DE NAN-CHANG

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII SERVI DEI QUINCTI (KIN-TO) SIÉ CATECHISTAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

S. Ambrosius, illud psalmi commentans: « Principes persecuti sunt me gratis », verba haec in ore martyris ponit, subiungens: « Bene hoc martyr dicit quod iniuste persecutionum tormenta sustineat; qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit,... nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia... Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine, impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis; impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur ».

Optime haec sinensi catechistae Quincto (Kin-to) Sié aptantur, qui quum nullum oppresserit, nihil contra patrias leges gesserit, gratuito malorum hominum odio, persecutionem est passus, immo et mortem, nulla iudicii forma servata, ea solum de causa quod in cruce Domini gloriatus, redemptionis signum pedibus calcare renuerit, Christianum se esse fortiter confessus. Quae nobilis confessio, quum ei iam in Ecclesia summae laudi sit, tum maioris exaltationis videtur fundamentum praebere.

Utrum ex christianis parentibus fuerit natus, in comperto adhuc non est; certum tamen est ipsum e regione Fou-tcheou fuisse oriundum, in provincia Kiang-si, et quodam munere in tribunali Nan-chang fuisse functum. Quum postea in civitatem Ou-tcheng se transtulisset, ibi catechistae officium, Missionarii vices gerens, maximo zelo et sedulitate gessit, forma factus christianorum, catechumenorum, ceterorumque illius loci incolarum, qui, etsi pagani, illum saepe in suis contentionibus arbitrum constituebant. Et iure merito; unanimis est enim omnium testium vox catechistam Kin-to christianam, quam profitebatur, fidem optimis expressisse moribus, orationi deditum, singulis feriis sextis ieiunantem, et pio *Viae Crucis* exercitio vacantem, omnes Dei Ecclesiaeque leges servantem. Kin-to in Missionis domo residebat, ibique sollers ludi magister pueros christiana religione formabat, diebusque festis aliisque, fidelium concionibus praesidebat. « Hic Sié Quinctus (quidam paganus, qui eum bene cognoverat, in iudicio deponit) erat christianus vir valde bonus, nemini iniuriam faciebat, multa bona opera exercebat; quando aliquis pauper adibat illum, ipse nunquam reiiciebat eum, eique non parvam eleemosynam dabat, ... optime observabat christiana praecepta, nec scandalosus neque fumigator opii » (Summ., p. 7). « Quinctus (deponit quaedam pagana mulier) bonus erat vir, iustus, pacificus, comis, optima gaudebat existimatione. Seu pagani, seu christiani omnes eum diligebant » (ib., p. 29). Similiter ceteri testes deponunt. Uxorem duxerat, ex qua filium habuerat, qui patri praemortuus est. Ad provectam aetatem Kin-to pervenerat, septuagenario maior, quum mortem generose pro Christo oppetiit.

Anno 1858, quum in provincia Kiang-si graves civiles perturbationes iamdiu exortae fuissent, Imperator, ut has reprimeret, misit quemdam *mandarinum*, quem dicunt, nomine Peng-in-ling, virum crudelissimum et christianae religioni infensissimum, qui paganis aeque atque christianis terrori erat. In oppidum Ou-tcheng is quum venisset, ubi magna cives fruebantur pace et concordia, nec rebellionis ullum habebatur indicium, inter epulas quidam ex convivantibus dixit eo in oppido adesse christianos, quorum caput esset Kin-to Sié. Peng-in-ling, odio in christianos incensus, quos rebellibus favere calumniabatur, ad missionis domum accessit, ubi Kin-to Sié cibum cum nonnullis pauperibus sumentem invenit. Peng-in-ling eum interrogavit utrum rebellis esset, cui Kin-to negando respondit: perconctanti autem, utrum esset christianus, affirmative sine timore respondit, seque potius mori paratum, quam sanctissimam religionem eiurare. Tunc iussus crucem pedibus conculcare, quum id facere renuisset, extra ianuam per humum tractus, proiecerat enim se in terram ne crucem tereret, capite continuo est obtruncatus.

Martyrii fama ad nostra usque tempora perseveravit; quare Vicarius Apostolicus de Kiu-Kiang anno 1919 quasdam inquisitiones super martyrio catechistae huius, iuridico more servato, perficere iussit; anno vero 1924 formalem processum construxit. Ex his inquisitionibus martyrii fama in comperto tutissime habetur. Hanc martyrii famam Apostolici Delegati apud Sinenses, et Apostolicorum Vicariorum reipublicae illius, Postulatoriae litterae confirmant, quibus duorum Cardinalium, aliorum Episcoporum, Directorum Parisien. P. O. Propagationis Fidei, atque a sancta Infantia, plurium missionalium virorum, nec non Superioris Generalis Congregationis Missionis, Generalis moderatricis Filiarum a Caritate S. Vincentii a Paulo, aliorumque litterae, huius fortissimi pugilis beatificationem enixe postulantium, accedunt.

Quum itaque omnia a iure requisita essent parata, instante Rmo D. Iosepho Scognamillo, Congregationis Missionis S. Vincentii a Paulo Procuratore Generali, nec non Causae huius Postulatore, in Ordinaria Sacrorum Rituum Congregatione die 21 Maii habita, Emus et Rmus D. Cardinalis Raphaël Carolus Rossi, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi PP. Cardinales, audita Emi Card. Ponentis relatione, nec non suffragio Officialium Praelatorum, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Promotore Generali Fidei, omnibus mature perpensis responderunt: *Affirmative*, nempe *Signandam esse Commissionem Introductionis Causae catechistae* Quincti (Kin-to) Sié, *si Ssmo placuerit.*

Beatissimus Pater in audientia die hodierna R. P. D. Promotori generali Fidei concessa, Rescriptum Emorum Patrum ratum habens, Commissionem Introductionis Causae Quincti (Kin-to) Sié manu propria obsignare dignatus est.

Datum Romae, die 22 Maii a. D. 1935.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

DECRETUM

CANONICE ERIGITUR FACULTAS THEOLOGICA BRATISLAVENSIS APUD SEMINARIUM MAIUS TYRNAVIENSE, CUM IURE GRADUS CONFERENDI.

Exc̃us Ordinarius Tyrnaviensis in Cecoslovachia, postulavit a Sancta Sede ut apud civilem Studiorum Universitatem Bratislavensem, Facultas Theologica canonice erigeretur.

Cum Beatissimus Pater praefatae petitioni annuere dignatus sit, haec Sacra Congregatio, praesenti Decreto, Facultatem Theologicam Bratislavensem, apud Seminarium Maius Tyrnaviense sitam, canonice erigit et erectam declarat, cum iure conferendi gradus academicos, ad normam Constitutionis Apostolicae « Deus scientiarum Dominus » eique adnexarum « Ordinationum » et secundum Statuta ab hac eadem Sacra Congregatione approbata.

Servatis ceteris de iure servandis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callisti, die XV augusti, in Festo Assumptionis B. Mariae Virginis, anno MCMXXXV.

C. Card. BISLETI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

E. Ruffini, *Secretarius*.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

25 Giugno 1935. Il Revmo Monsig. Giacomo O' Reilly, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

1 Agosto » Il Revmo P. Nicola Widloecher, dei Canonici Regolari Lateranensi, *Consultore della Sacra Congregazione dei Sacramenti.*

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

1 Giugno 1934. Monsig. Fulton J. Sheen, della diocesi di Peoria.

29 Novembre » Monsig. Paolo Fries, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.

» » » Monsig. Carlo Scweitzer, della medesima archidiocesi.

27 Dicembre » Monsig. Giacomo F. Mc Intyre, dell'archidiocesi di New York.

» » » Monsig. Giuseppe L. Farrell, della medesima archidiocesi.

24 Gennaio 1935. Monsig. Giovanni Plauché, della diocesi di Alexandria Luis.

» » » Monsig. Giuseppe Giovanni De Deus, della diocesi di Campanha.

28 Febbraio » Monsig. Adelchi Albanesi, della diocesi di Piacenza.

7 Marzo » Monsig. Alfredo Bontempi, della diocesi di Recanati e Loreto.

14 » » Monsig. Ernesto Camagni, dell'archidiocesi di Milano.

18 Aprile » Monsig. Luigi Fischer, dell'archidiocesi di Monaco di Baviera.

9 Maggio » Monsig. Emilio Falcinelli, della diocesi di Foligno.

» » » Monsig. Giuseppe Botti-Veglia, della medesima diocesi.

16 » » Monsig. Eugenio Schibler, della diocesi di Basilea e Lugano.

24 » » Monsig. Riccardo Varesi, della diocesi di Parma.

» » » Monsig. Lorenzo Poggiolini, della diocesi di Modigliana.

» » » Monsig. Stefano Fregnani, della medesima diocesi.

24 Maggio 1935. Monsig. Carlo Bandini, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Enrico Cicognani, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Erminio Stuani, della medesima diocesi.
29 » » Monsig. Giuseppe Gubinelli, della diocesi di Fabriano e Matelica.
» » » Monsig. Alfonso Heilmann, dell'archidiocesi di Monaco di Baviera.
30 » » Monsig. Ernesto Ponzio, della diocesi di Asti.
6 Giugno » Monsig. Andrea Bouquin, della diocesi di Bourges.
13 » » Monsig. Adalberto Kovac, della diocesi di Scepusio.
» » » Monsig. Luigi Stepina, della diocesi di Hradec Hrálové.
» » » Monsig. Stefano Sopko, della diocesi di Cassovia.
» » » Monsig. Giuseppe Fogarasi, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Geysa Fekete, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Vincenzo Dargis, dell'archidiocesi di Kaunas.
» » » Monsig. Giovanni Snejd, della diocesi di Budějovice.
20 » » Monsig. Francesco Giliberti, della diocesi di Policastro.
» » » Monsig. Giovanni Miceli, della diocesi di Cefalù.
» » » Monsig. Leslie V. Barres, della diocesi di Lincoln.
27 » » Monsig. Gaetano Angelini, della diocesi di Iesi.
2 Luglio » Monsig. Giuseppe Viola, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Guglielmo Roeckel, dell'archidiocesi di Friburgo di Brisgovia.
11 » » Monsig. Carlo Fitzgerald, dell'archidiocesi di New York.
25 » » Monsig. Francesco Monse, dell'archidiocesi di Praga.
2 Agosto » Monsig. Giuseppe Zanasi, dell'archidiocesi di Modena.
» » » Monsig. Armando Valori, della diocesi di San Miniato.
4 » » Monsig. Giovanni Casey, dell'archidiocesi di New York.
» » » Monsig. Aroldo Squirrell, della diocesi di Northampton.
» » » Monsig. Domenico Gioffré, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
» » » Monsig. Giuseppe Scopelliti, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Salvatore Gioffré, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Tommaso Tozzi, dell'archidiocesi di Chieti.
» » » Monsig. Benedetto Falcucci, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Diana, della diocesi di Ales.
» » » Monsig. Severino Tomasi, della medesima diocesi.
6 » » Monsig. Luigi Alliod, della diocesi di Aosta.
11 » » Monsig. Antonio dell'Ira, dell'archidiocesi di Pisa.
29 » » Monsig. Mario Bondini, della diocesi di Forlì.
25 Settembre » Monsig. Giovanni Battista Tarella, della diocesi di Ivrea.
» » » Monsig. Carlo Scoupy, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Carlo Vystrcil, della medesima diocesi.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

9 Luglio 1935. Il sig. Conte Giovanni Claudio Grüel y Churuca dei Marchesi di Comillas, della diocesi di Madrid.
4 Agosto » Il sig. Bruno Benziger, dell'archidiocesi di New York.
3 Ottobre » Il sig. Nobile Pietro Bajola (Roma).

Camerieri d'Onore in abito paonazzo di S. S.:

28 Giugno 1934. Monsig. Giuseppe Buraczewski, della diocesi di Luck.
18 Aprile 1935. Monsig. Rainero Binaco (Roma).
» » » Monsig. Ernesto Galupin, dell' archidiocesi di Gorizia.
3 Maggio » Monsig. Gustavo Tulli (Roma).
6 Giugno » Monsig. Alessandro Buonanno della diocesi di Sant'Agata de' Goti.
13 » » Monsig. Giuseppe Hubacek, dell'archidiocesi di Praga.
» » » Monsig. Agostino Heinze, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Emilio Rieger, della medesima archidiocesi.
20 » » Monsig. Enrico Pogliani, dell'archidiocesi di Milano.
12 Luglio » Monsig. Giovanni De Nicolini, dell'archidiocesi di Genova.
» » » Monsig. Pietro Masetti, dell'archidiocesi di Gorizia.
25 » » Monsig. Giorgio Wache, dell'archidiocesi di Praga.
2 Agosto » Monsig. Raffaele Guarnacci, della diocesi di Velletri.
4 » » Monsig. Guglielmo Arrighi, della diocesi di Pescia.
25 Settembre » Monsig. Agostino Pospisil, della diocesi di Brno.
» » » Monsig. Francesco Krchnak, della medesima diocesi.
28 » » Monsig. Luigi Goricizzo, dell'archidiocesi di Udine.
25 Ottobre » Monsig. Armando Lombardi, della diocesi di Campobasso.

Camerieri d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

28 Marzo 1935. Il sig. Edmondo M. Fernando Roy, dell'archidiocesi di Parigi.
3 Ottobre » Il sig. Davide Ciampini, della diocesi di Ascoli Piceno.

Cappellani Segreti d'onore di S. S.:

18 Aprile 1935. Monsig. Leopoldo Cigoj, dell'archidiocesi di Gorizia.
» » » Monsig. Giovanni Juvancic, della medesima archidiocesi.
24 Maggio » Monsig. Stefano Lazzari, della diocesi di Cremona.
13 Giugno » Monsig. Stefano Fodor, della diocesi di Rosnavia.
» » » Monsig. Giovanni Pava, della medesima diocesi.

Cappellano d'Onore extra Urbem *di S. S.:*

31 Maggio 1934. Monsig. Aurelio Toriz, dell'archidiocesi di Angelopoli.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con placca dell'Ordine Piano:

29 Giugno 1935. Al sig. Don Pietro dei Principi Lancellotti (Roma).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

2 Giugno 1935. A S. E. il sig. Generale Vittorio Leone Ernesto Denain, Ministro dell'Aria in Francia.

25 » » A S. E. il Tenente Generale Federico Baistrocchi, Sotto Segretario di Stato per la Guerra in Italia.

La Commenda con placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

24 Giugno 1935. Al sig. Brigadiere Generale Giuseppe Dall'Ora (Italia).
» » » Al sig. Tenente Generale Nicolò Giacchi (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

9 Marzo 1935. Al sig. prof. Giovanni Perez (Roma).
28 » » Al sig. Ambrogio Bonomi, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. rag. Rinaldo Martegani, della medesima archidiocesi.
3 Aprile » Al sig. prof. Vincenzo Casoli, dell'archidiocesi di Modena.
11 Maggio » Al sig. Conte Giuseppe Andrea Bizzarri (Roma).
» » » Al sig. cav. Luigi Rossignani (Roma).
20 » » Al sig. rag. Stanislao Lombardi (Roma).
29 » » Al sig. Giuseppe Van Spilbeek, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Bruno Hantsch (Austria).
» » » Al sig. Alfredo Zwaenepoel (Belgio).
13 Giugno » Al sig. prof. Angelo Silvagni (Roma).
15 » » Al sig. conte Carlo De Hemptinne, della diocesi di Gand.
18 » » Al sig. dott. Alfredo Ramoni (Roma).
22 » » Al sig. comm. avv. Oreste Milani-Valerio (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

9 Marzo 1935. Al sig. Francesco Saverio Blouctet, del Vicariato Apostolico di Loango.
11 » » Al sig. Carlo Galodée, dell'archidiocesi di Rouen.
» » » Al sig. Stanislao Bronikowshi, della diocesi di Culma.
20 » » Al sig. Giovanni Fitzpatrick, della diocesi di Erie.
27 » » Al sig. Alberto Hocedez, della diocesi di Gand.
2 Aprile » Al sig. prof. Salvatore Salvatori (Roma).

9 Aprile 1935. Al sig. Achille Dondaine, dell'archidiocesi di Sens.
» » » Al sig. Tommaso Giuseppe Dillon, dell'archidiocesi di Toronto.
21 Maggio » Al sig. Giovanni Francesco Linthorst, dell'archidiocesi di Utrecht.
24 » » Al sig. Percy Giovanni King, dell'archidiocesi di New York.
» » » Al sig. Conte Renato de Pardieu, della diocesi di Nevers.
30 » » Al sig. Luigi Santambrogio (Roma).
2 Giugno » Al sig. Riccardo Ottone Wilking, della diocesi di Breda.
» » » Al sig. Emilio Uberto van Oppen, della diocesi di Ruremonda.
4 » » Al sig. Ernesto Gibellino Marchetto, della diocesi di Ivrea.
7 » » Al sig. Alfonso van Der Gucht, dell'archidiocesi di Malines.
10 » » Al sig. dott. ing. Gaspare Pestalozza (Roma).
18 » » Al sig. Carlo Marella (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

19 Giugno 1935. Al sig. Ludovico Carlo Maria Doorman, Capitano di Fregata, della Prefettura Apostolica di Soerabaia.
24 » » Al sig. Lorenzo Condò, Tenente nell'Arma dei Reali Carabinieri (Italia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

4 Giugno 1935. Al sig. prof. Alberto Janssen (Belgio).
10 » » A S. E. il sig. Francesco Gentil, Ministro Plenipotenziario di Francia a Montevideo.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

18 Marzo 1935. Al sig. Antonio Landi, dell'archidiocesi di Napoli.
» » » Al sig. dott. Rodolfo Jannitti Piromallo (Italia).
28 » » Al sig. Giovanni Battista Giachetti, della diocesi di Ivrea.
29 » » Al sig. Pietro Alliata, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. avv. Giuseppe Castelli, della medesima archidiocesi.
1 Aprile » Al sig. Ferdinando Luigi Galdini, della diocesi di Asti.
3 » » Al sig. dott. Carlo Alamo Ybarra (Venezuela).
12 » » Al sig. Guido Gualdi (Roma).
16 » » Al sig. cav. Edoardo Giannini (Roma).
» » » Al sig. cav. Amedeo Venzaghi (Roma).
28 » » Al sig. Orazio Cipriani, dell'archidiocesi di Reggio Calabria.
29 » » Al nob. cav. Mario Pericoli, Maggiore della Gendarmeria Pontificia.
4 Maggio 1935. Al sig. dott. Giorgio Marani, della diocesi di Verona.

6 *Maggio* *1935.* Al sig. avv. Claudio Savarese (Roma).
8 » » Al sig. dott. Tommaso Cortis (Italia).
29 » » Al sig. dott. Andrea Lupo, della dioc. di Acerenza e Matera.
19 *Giugno* » Al sig. dott. Francesco Saverio Petacci (Roma).
» » » Al sig. dott. Leopoldo Lombi (Roma).
21 » » Al sig. Francesco Falcinelli, dell'archidiocesi di Spoleto.
» » » Al sig. dott. architetto Fausto Scudo, della diocesi di Treviso.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

25 *Marzo* *1935.* Al sig. dott. Vittorino Veronese, della diocesi di Vicenza.
29 » » Al sig. Eugenio Cruciani (Roma).
5 *Maggio* » Al sig. Paolo Lorenzo Rojas, della diocesi di Zamboanga.
» » » Al sig. Diodato Piñon, della medesima diocesi.
7 » » Al sig. Erminio Raffa (Roma).
18 » » Al sig. rag. Emilio Borghini (Roma).
» » » Al sig. Mario Miccinelli (Roma).
» » » Al sig. Gaetano Locatelli (Roma).
5 *Giugno* » Al sig. maestro Giovanni Pittau, del Patriarcato di Venezia.
» » » Al sig. prof. Virgilio Trecci, della diocesi di Montepulciano.
12 » » Al sig. Emilio Saint-Huile, dell'archidiocesi di Cambrai.
15 » » Al sig. Roberto Pagnotta (Roma).
21 » » Al sig. Giuseppe Tardioli, dell'archidiocesi di Spoleto.
» » » Al sig. dott. ing. Alessandro Avetta (Roma).
24 » » Al sig. Francesco Saverio Bernardo, Tenente in 1ª nel Corpo della Gendarmeria Pontificia.
» » » Al sig. dott. Guglielmo Jacobelli, Tenente in 2ª nel medesimo Corpo.
» » » Al sig. Alfredo Centi, Sottotenente nel medesimo Corpo.
» » » Al sig. Giovanni Battista Jantaffi Cappioli, Sottotenente d'Amministrazione nel medesimo Corpo.
» » » Al sig. Antonio Maria Fiori (Italia).

NECROLOGIO

5 *Ottobre* *1935.* Monsig. Stefano Larue, Vescovo tit. di Tuburbo minore.
14 » » Monsig. Volfango Radnai, Vescovo tit. di Assume.
26 » » Monsig. Giuseppe Romeo, Vescovo di Nocera de' Pagani.

MONITUM *Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis" Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1935 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1936 fasciculorum, volumen XXVIII complectentium, moram patiatur.*

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

AVVISO *Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento nel mese di dicembre 1935, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1936, anno XXVIII, volume XXVIII.*

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

AVIS *Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1935, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1936, XXVIIIe année, volume XXVIII.*

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Pro Italia L. 30 — Extra Italiam *L. it.* 50 —

Conto Corrente postale N. 1-16722 intestato: *Libreria Vaticana* - Città del Vaticano

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
LAZZARATO Sac. AVV. Cav. DAMIANO. **LA PASSIONE DI GESÙ CRISTO.** Illustrazione storico-giuridica del testo sinottico, 1932. In-12°, pp. 188. Opera utilissima a chiunque voglia conoscere a fondo le vicende storiche dei giorni, in cui si svolse la tragedia della Passione di N. S. G. C., e le molteplici particolarità di quel processo, della sua sentenza e della sua esecuzione.	10 —	11 —	11,50
Lettera Enciclica del Santissimo Signor Nostro Pio per la divina Provvidenza Papa XI: **Della cristiana educazione della gioventù** . . .	1 —	1,50	2 —
Carta Encíclica de Nuestro Santísimo Señor Pio por la divina Providencia Papa XI. **De la cristiana educación de la juventud** . . .	1 —	1,50	2 —
Encyklika jego Świątobliwości Piusa XI z Boskiej Opatrzności Papieża: **O chrześcijanskiem wychowaniu młodzieży**	1 —	1,50	2 —
Encyclical Letter of His Holiness Pius XI by divine Providence Pope: **Christian education of youth**	1 —	1,50	2 —
Rundschreiben Unseres Heiligen Vaters Pius XI. durch Gottes Vorsehung Papst: **Über die christliche Erziehung der Jugend**	1 —	1,50	2 —
Lettre Encyclique de Notre Saint-Père Pie XI par la divine Providence Pape: **Sur l'éducation chrétienne de la jeunesse**	1 —	1,50	2 —
Carta Enciclica de Sua Santitade Pio XI pela divina Providencia Papa: **Àcêrca da educação cristã de juventude**	1 —	1,50	2 —
Litterae Encyclicae Sanctissimi Domini Nostri Pii divina Providentia Papae XI: **De christiana iuventutis educatione**	1 —	1,50	2 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722).

Nuovissime pubblicazioni:

CODICIS IURIS CANONICI FONTES

CURA ET STUDIO **Emi IUSTINIANI Card. SERÉDI** EDITI

VOLUMEN VII

CURIA ROMANA

S. C. DE PROP. FIDE - S. C. INDULG.
S. C. INDICIS - S. R. C. - AN. 1588-1790

N. 4428-5822

Typis Polyglottis Vaticanis, 1935. – In-8°, pp. XXXVI-1060

Romae . . . . . Lib. 80 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . » 83,50
Apud Exteros, vecturae pretio soluto » 92 —

MONS. DOMENICO MARIANI

LEZIONI CATECHISTICHE

TRE VOLUMI IN-12°

In Roma L. 20 — In Italia, franco di porto L. 22,50 All'Estero, franco di porto L. 30 —

VOL. I. – Spiegazione del Simbolo, pp. XVI-544.

VOL. II. – Spiegazione dell'Orazione, del Decalogo, dei Precetti della Chiesa, delle Virtù e dei Vizi e delle Beatitudini, pp. IV-462.

VOL. III. – Spiegazione della Grazia e dei Sacramenti, pp. IV-472.

I tre volumi si vendono anche separatamente:

In Roma L. 7 — In Italia L. 8,50 All'Estero L. 11 —

GLI AFFRESCHI

DI

MICHELANGELO

E DI

L. SABBATINI E F. ZUCCARI

NELLA

CAPPELLA PAOLINA

IN VATICANO

CON INTRODUZIONE DI

FRITZ BAUMGART E BIAGIO BIAGETTI

Vol. III dei Monumenti Vaticani di Archeologia e d'Arte pubblicati per munificenza di S. S. Pio XI a cura della Direzione Generale dei Monumenti, Musei e Gallerie Pontificie e della Pontificia Accademia Romana di Archeologia, pp. 100, tavole 59 in fototipia. Tipografia Poliglotta Vaticana, 1935 — Lire 250

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722).